

Sygn. akt II K 526/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Anny Tondera – Wolińskiej

po rozpoznaniu dnia 16 lutego 2016 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

A. F. , syna S. i J. z d. B. , ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że :

w dniu 23 maja 2015 r. w miejscowości O. , gm. W. , woj. (...) , prowadził pojazd mechaniczny marki V. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując w stanie nietrzeźwości I - 0,65 mg/l , II - 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. Oskarżonego A. F. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego A. F. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat ;
3. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego A. F. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;
4. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu A. F. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 maja 2015 r. do dnia 16 lutego 2016 r. ;
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego A. F. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 526/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 maja 2015 r. około godziny 06.10. w miejscowości O. , gm. W. , woj. (...) na ul (...) oskarżony A. F. prowadził pojazd mechaniczny samochód osobowy marki V. o nr rej. (...) należący do R. O. , który był pasażerem tego samochodu . Wcześniej oskarżony A. F. spożywał alkohol . Oskarżony A. F. kierując samochodem osobowy marki V.

o nr rej. (...) nie dostosował prędkości do panujących warunków drogowych i na łuku drogi (ul. (...) w miejscowości O.) wypadł z drogi i wpadł do rowu .

Na miejsce zdarzenia przyjechał patrol policji z KP W. w składzie : st. post. P. M. i st. sierż. J. J. (2) którzy w rozmowie z oskarżonym A. F. i R. O. ustalili iż samochodem marki V. o nr rej. (...) podczas tego zdarzenia drogowego kierował oskarżony A. F.. Oskarżony A. F. został przebadany urządzeniem alko-blow z wynikiem pozytywnym . Następnie na miejsce przybył patrol z (...) w L. w składzie asp. W. O. i asp. A. J. którzy przeprowadzili dalsze czynności na miejscu zdarzenia .

Oskarżony A. F. został następnie poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem alkometr . Oskarżony A. F. miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 23 maja 2015 r. o godzinie 06:48 stężenie 0,65 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , w drugiej próbie wykonanej w dniu 23 maja 2015 r. o godzinie 06:59 stężenie 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 8) .

Alkometr, którym wykonano badanie , zaopatrzony był w aktualne w chwili badania świadectwo wzorcowania (k. 9 i k. 11) .

Również R. O. został poddany w dniu 23 maja 2015 r. o godz. 07.18 badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu – wynik 0,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 10) .

A. F. ma ukończone 27 lat, jest po rozwodzie , posiada na utrzymaniu 1 dziecko , bezrobotny nie osiąga dochodów , nie był karany (k. 69) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego A. F. (k. 28, k. 34 , k. 37 i k. 72) , zeznań świadków : J. J. (2) (k. 30) , P. M. (k. 41) i R. O. (k. 21 v) , notatki urzędowa (k. 1-2) , szkicu miejsca wypadku drogowego (k. 3) , karty zdarzenia drogowego (k. 4) , protokołu oględzin (k. 5) , protokołu zatrzymania osoby (k. 6) , protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 8) , świadectwa wzorcowania (k. 9 i 11) , protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 10) , karty karnej (k. 32 i k. 69) , postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 35) , danych osobo- poznawczych (k. 40) .

A. F. stanął pod zarzutem , iż w dniu 23 maja 2015 r. w miejscowości O. , gm. W. , woj. (...) , prowadził pojazd mechaniczny marki V. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując w stanie nietrzeźwości I - 0,65 mg/l , II - 0,71 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k..

Oskarżony A. F. podczas postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił iż na stacji (...) w L. przy ul. (...) wypił jedno piwo co widział R. O. (k. 28, k. 34 i k. 37) .

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony A. F. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 72) . Oskarżony A. F. wyjaśnił iż w dniu 23 maja 2015 r. w miejscowości O. to on kierował samochodem marki V. o nr rej. (...) należącym do R. O. . Wcześniej wypił 4 drinki i 1 piwo . Następnie oskarżony A. F. złożył wniosek w trybie art. 387 § 1 k.p.k. (k. 72) .

Sąd dał w całości wiarę wyjaśnieniom oskarżonego A. F. złożonym na rozprawie przed Sądem . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego A. F. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z protokołem badania alkometrem (k. 8) i protokołem zatrzymania osoby (k. 6) oraz z zeznaniami świadków : J. J. (2) (k. 30) , P. M. (k. 41) i R. O. (k. 21 v) , w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Należy wskazać iż z tych wyjaśnień oskarżonego A. F. wynika wprost iż to on w dniu 23 maja 2015 r. kierował podczas przedmiotowego zdarzenia w miejscowości O. samochodem marki V. będąc w stanie nietrzeźwości .

Sąd nie dał wiary natomiast wyjaśnieniom oskarżonego A. F. złożonym w postępowaniu przygotowawczym (k. 28, k. 34 i k. 37) w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu jako niejasnym , nielogicznym wewnątrznie sprzecznym i nakierowanym na uniknięcie odpowiedzialności i pomniejszenie swojej winy. Przedstawiona przez oskarżonego A. F. wersja wydarzeń stanowi przyjęta przez oskarżonego linię obrony , która nie znalazła jednak

potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Należy zauważyć iż z zeznań świadków : J. J. (2) (k. 30) , P. M. (k. 41) i R. O. (k. 21 v) wynika wprost iż w dniu 23 maja 2015 r. to oskarżony A. F. był kierowca samochodu V. o nr rej. (...) i doprowadził do kolizji drogowej w miejscowości O. na ul. (...). Należy wskazać iż oskarżony A. F. w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił iż to on w dniu 23 maja 2015 r. kierował w miejscowości O. samochodem marki V. należącym do R. O. , a wcześniej spożywał alkohol (k. 72). Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego A. F. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał więc wiarę zeznaniom świadków : J. J. (2) , P. M. i R. O. jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadków J. J. (2) (k. 30) i P. M. (k. 41) – funkcjonariuszy policji z KP w W. wynika że w dniu 23 maja 2015 r. około godziny 06.00 z polecenia oficera dyżurnego KP w W. udali się do miejscowości O. ul. (...) w związku z informacją o zdarzeniu drogowym. Po przybyciu na miejsce zauważyli leżący po za jezdnią , na poboczu drogi , w rowie samochód . Po rozpytaniu osób znajdujących się na miejscu zdarzenia okazało się że kierowca tego samochodu był oskarżony A. F. , który przyznał się do kierowania tym pojazdem . Natomiast pasażerem i właścicielem tego samochodu był R. O. . Obu mężczyzn przebadano urządzeniem alco-blow. Podczas badania oskarżonego zapaliła się na urządzeniu lampka czerwona co świadczyło iż znajduje się on w stanie nietrzeźwości . Następnie na miejsce przybyła załoga z (...) w L. która przeprowadziła dalsze czynności na miejscu zdarzenia .

Natomiast z zeznań świadka R. O. wynika iż w dniu 22 maja 2015 r. byli wspólnie z oskarżonym A. F. w klubie (...) w W. należącym do świadka samochodem marki V. o nr rej. (...) . Około godziny 4.00 w dniu 23 maja 2015 r. pojechali kierowanym przez niego samochodem marki V. o nr rej. (...) do miejscowości K.. Tam oskarżony A. F. wziął od niego kluczyki i powiedział że się przejedzie jego samochodem . Z dalszych zeznań świadka R. O. wynika iż pozwolił oskarżonemu pojeździć swoim samochodem tylko po polu . Oskarżony A. F. wsiadł za kierownicę a on usiadł jako pasażer . Oskarżony pojeździł chwile po polu , później jednak wyjechał na ul. (...) i jadąc z dużą prędkością nie opanował samochodu i wypadł z drogi (k. 21 v) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzenia, w zakresie których sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , w szczególności protokołowi badania alkometrem (k. 8) i protokołowi zatrzymania osoby (k. 6) , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika , więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion : po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny , po

drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony A. F. poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem samochodem osobowym marki V. o nr rej. (...).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony A. F. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu alkometrem. Badanie to wykazało, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 0,71 mg/l alkoholu wydychanego powietrza (II próba badania) (k. 8). W konsekwencji należy przyjąć, iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości.

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony A. F. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Oskarżony A. F. kierował bowiem pojazdem mechanicznym - samochodem marki V. o nr rej. (...) na ulicy (...) w miejscowości O., woj. (...) – gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku ul. (...) w miejscowości O., woj. (...) po której kierował oskarżony pojazdem mechanicznym - samochodem marki V. o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.).

Należy wskazać iż oskarżony A. F. przyznał się na rozprawie przed Sądem do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 72). Ponadto fakt popełnienia przez oskarżonego tego czynu potwierdzają zeznania świadków : J. J. (2) (k. 30), P. M. (k. 41) i R. O. (k. 21 v) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowa (k. 1-2), szkicu miejsca wypadku drogowego (k. 3), karty zdarzenia drogowego (k. 4), protokołu oględzin (k. 5), protokołu zatrzymania osoby (k. 6), protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 8) i świadectwa wzorcowania (k. 9 i 11). Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego A. F. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu A. F. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony G. L. narażał bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo, w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione), a także innych uczestników ruchu drogowego, przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną.

W powyższej sprawie Sąd za okoliczność łagodzącą przyjął fakt iż oskarżony A. F. nie był dotychczas karany (k. 69).

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu A. F. karę grzywny 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych, kara ta spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Orzeczona wobec oskarżonego A. F. kara grzywny spełnia wobec tego oskarżonego również funkcję represyjną.

Orzekając wobec oskarżonego A. F. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat , Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. . Sąd uznał bowiem , iż okres 3 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. Sąd na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu A. F. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 maja 2015 r. do dnia 16 lutego 2016 r. .

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego A. F. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych. Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego A. F. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.